

זוהר היומי

זוהר שמות – דף קפ"ז ע"ב

פרשת ואתה תצוה • פרשת כי תשא

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קפ"ז ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

דַּאֲתַגְלִיָּא מַגּוּ חֲשׂוּכָא.

תרגום לעברית

פִּתַּח רַבִּי שְׁמַעוֹן וְאָמַר, (דניאל ב) הוּא מְגַלָּה עֲמָקוֹת וְנִסְתָּרוֹת, יוֹדֵעַ מַה בַּחֲשָׁךְ, וְהָאוֹר שׁוֹרָה עִמּוֹ. הוּא גַּלְיָא עֲמִיקָתָא וּמִסְתָּרָתָא - הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְגַלָּה עֲמָקוֹת וְנִסְתָּרוֹת, שְׁכָל הַדְּבָרִים הָעֲמֻקִּים וְהַסְתוּמִּים הָעֲלִיוֹנִים הוּא מְגַלָּה לָהֶם. וּמַה הַטַּעַם מְגַלָּה לָהֶם? מִשּׁוּם שֶׁיֵּדַע מַה בַּחֲשׂוּכָא. שָׂאֵם לֹא הָיָה הַחֲשָׁךְ, לֹא נוֹדַע הָאוֹר. וְהוּא יָדַע מַה בַּחֲשָׁךְ, וּמִפְּנֵי כֵךְ מְגַלָּה עֲמָקוֹת וְנִסְתָּרוֹת. שָׂאֵם לֹא הַחֲשָׁךְ, לֹא יִתְגַּלוּ הַדְּבָרִים הָעֲמֻקִּים וְהַנִּסְתָּרִים. וְנִהוּרָא עִמָּה שָׂרָא - מַהוּ אוֹר זֶה? אוֹר שְׁמִתְגַּלָּה מִתּוֹךְ הַחֲשָׁךְ.

טקסט הזוהר

וְאַנָּן מַגּוּ חֲשׂוּכָא דִּיהוּה בְּמִדְבָּרָא, אֲתַגְלִי לֶן נִהוּרָא דָא. רַחֲמֵנָא יִשְׂרִי עִמָּךְ נִהוּרָא, בְּעֻלְמָא דִּין, וּבְעֻלְמָא דְאַתִּי. אֲזִילִי רַבִּי שְׁמַעוֹן וְחַבְרִיָּיא, אֵלִין תַּלְתָּ מִלִּין אֲבִתְרִיָּה, אָמַר לִיה, אֲמַאי לָא אֲזִילִי אֵלִין עִמָּךְ כְּקַדְמִיתָא. אָמַר לִיה, לָא בְּעִינָא לְאַטְרַחָא לְבַר נֶשׁ עִמִּי, הַשְׁתָּא דְאַתּוּ נְזִיל כְּחָדָא. אֲזִלוּ, וְרַבִּי שְׁמַעוֹן אֲזַל לְאַרְחִיָּה. אָמַר רַבִּי אַבָּא, הָא אֲנָן יִדְעָנָא שְׁמִיָּה, וְאִיהוּ לָא יָדַע שְׁמִיָּה דְמַר, אָמַר לִיה, מִנִּיהּ יִדְעָנָא דְלָא לְאַתְחִזָּא.

ואָנוּ, מִתּוֹךְ הַחֹשֶׁף שֶׁהָיָה בַּמִּדְבָּר, מִתְגַּלֶּה לָנוּ אוֹר זֶה. הַקְדוּשׁ בָּרוּךְ הוּא יִשְׂרָה עִמָּךְ אוֹר בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא. הִלְכוּ רַבֵּי שְׁמַעוֹן וְהַחֲבֵרִים שְׁלֹשָׁה מֵיָיִן אֵלּוֹ אַחֲרָיו. אָמַר לוֹ, מִדּוּעַ לֹא הוֹלְכִים אֵלּוֹ עִמָּךְ כְּבָרָא שׁוֹנָה? אָמַר לוֹ, לֹא רָצִיתִי לְהִטְרִיחַ לְכָן אָדָם עִמִּי. עָכָשׁ שָׁבָאוּ, נִלְךָ כְּאַחַד. הִלְכוּ, וְרַבֵּי שְׁמַעוֹן הִלֵּךְ לְדֶרֶכּוֹ. אָמַר רַבִּי אַבָּא, הָרִי אָנוּ יוֹדְעִים אֶת שְׁמוֹ, וְהוּא לֹא יוֹדֵעַ אֶת שְׁמוֹ שֶׁל מֶרֶ? אָמַר לוֹ, מִמָּנָה יִדְעָתִי שֶׁלֹּא לְהִתְרַאוֹת. בָּרוּךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

טקסט הזוהר

בָּרוּךְ יי' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן:

פרשת כי תשא

(שמות ל) וַיְדַבֵּר יי' אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר. כִּי תִשָּׂא אֶת רֹאשׁ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִפְקוּדֵיהֶם וְגו', רַבִּי אַבָּא וְרַבִּי אַחָא וְרַבִּי יוֹסִי הָווּ אֲזִלִּי מִטְבַּרְיָה לְצַפּוּרִי. עַד דִּהְווּ אֲזִלִּי, חָמוּ לִיה לִר' אֶלְעָזָר דִּהְוָה אִתִּי, וְרַבִּי חֲזִיָּא עִמִּיהּ. אָמַר רַבִּי אַבָּא, וַדַּאי נִשְׁתַּתַּף בְּהַדִּי שְׁכִינְתָּא. אוּרִיכוּ לָהּ, עַד דְּמָטוּ לְגַבִּיָּהּ. כִּיּוֹן דְּמָטוּ גַבִּיָּהּ, אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, וַדַּאי כְּתִיב, (תהלים לה) עֵינֵי יי' אֵל צַדִּיקִים וְאֲזַנּוֹ אֵל שׁוֹעֲתָם. הָאִי קָרָא קִשְׁיָא וְכו'. (זה המאמר תמצאנו בפרשת פקודי דף רכ"ה ע"ש, שם מקומו)

תרגום לעברית

וַיְדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר. כִּי תִשָּׂא אֶת רֹאשׁ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִפְקוּדֵיהֶם וְגו'. רַבִּי אַבָּא וְרַבִּי אַחָא וְרַבִּי יוֹסִי הָיוּ הוֹלְכִים מִטְבַּרְיָה לְצַפּוּרִי. עַד שֶׁהָיוּ הוֹלְכִים, רָאוּ אֶת רַבִּי אֶלְעָזָר שֶׁהָיָה בָּא, וְרַבִּי חֲזִיָּא עִמּוֹ. אָמַר רַבִּי אַבָּא, וַדַּאי שְׁנִשְׁתַּתַּף עִם הַשְּׁכִינָה. חֲכוּ לָהֶם עַד שֶׁהִגִּיעוּ אֲלֵיהֶם. כִּיּוֹן שֶׁהִגִּיעוּ אֲלֵיהֶם, אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, וַדַּאי כְּתוּב עֵינֵי ה' אֵל צַדִּיקִים וְאֲזַנּוֹ אֵל שׁוֹעֲתָם. פָּסוּק זֶה הֵנוּ קִשְׁיָה וְכו'.

תא חזי, הא אוקמוה, לית ברכתא דלעילא שרייא על מלה דאתמני. ואי תימא, ישראל הוה אתמנון. אלא כופרא נטיל מנייהו, והא אוקמוה, וחושפנא לא הוי עד דאתכניש כל ההוא כופרא, וסליק לחושפנא. ובקדמיתא מברכין להו לישראל, ולבתר מנין ההוא כופרא, ולבתר אהדרן ומברכין לון לישראל. אשתכחו ישראל מתברכאן בקדמיתא ובסופא, ולא סליק בהון מותנא.

תרגום לעברית

בא וראה, הרי פרשוה, אין הברכה שלמעלה שורה על דבר שנמנה. ואם תאמר, איך ישראל נמנו? אלא כפר נטל מהם, והרי פרשוה, והחשבון לא היה עד שפנסו את כל אותו הכפר ועלה לחשבון. ובראשונה היו מברכים את ישראל, ואחר כך את המנין של אותו הכפר, ואחר כך חוזרים ומברכים את ישראל. נמצאו ישראל מברכים בראשונה ובסוף, ולא עולה בהם המות.

טקסט הזוהר

מותנא אמאי סליק במנינא. אלא בגין דברכתא לא שריא במנינא, כיון דאסתלק ברכתא, סטרא אחרא שריא עליה, ויכיל לאנזקא, בגין כך נטלין כופרא ופדיונא לסלקא (ס'א מעלייהו) עליה מנינא, והא אוקמוה, ואתמר.

תרגום לעברית

למה המות עולה במנין? אלא בשביל שהברכה לא שורה במנין. כיון שהסתלקה ברכה, הצד האחר שורה עליו ויכול להנזק. משום כך נוטלים כפר ופדיון לעלות (מעליהם) עליו מנין, והרי פרשוה ונתבאר.

רעיא מהימנא פקודא ליתן מחצית השקל בשקל הקדש. מאן מחצית השקל איהו כגון חצי ההין, ודא ו', ממוצע בין שני ההי'ן. אכנא למשקל ביה, דא י', עשרים גרה השקל: דא יו"ד. העשיר לא ירבה, דא עמודא דאמצעיתא, לא ירבה על י'. והכי אתמר בספר יצירה, עשר ספירות בלימה, עשר ולא אחד עשר. והדל לא ימעט, דא צדיק, לא ימעט מעשר, כמה דאת אמר עשר ולא תשע. ממחצית השקל, דאיהו י'. (נ"א מחצית השקל עשר הוא)

תרגום לעברית

מצוה לתת מחצית השקל בשקל הקדש. רועה הנאמן מה זה מחצית השקל? זהו כמו חצי ההין, וזו ו', ממוצע בין שתי ההי'ן. אכן לשקל ביה, זו י'. עשרים גרה השקל - זו יו"ד. העשיר לא ירבה - זה העמוד האמצעי, לא ירבה על י'. וכך נאמר בספר יצירה, עשר ספירות בלימה, עשר ולא אחד עשר. והדל לא ימעט - זה צדיק, לא ימעט מעשר, כמו שנאמר עשר ולא תשע. ממחצית השקל - שהוא י'. (מחצית השקל עשר הוא). י!, (ג'א מהצית השקל עשד הוא),

טקסט הזוהר

אמר ליה רעיא מהימנא, (מלאך) אנת בשמים, רחים אנת ממאריה, לית תוהא בכל אינון מלין יקירין דיפקון מפומה, דהא מאן דאיהו מלכא, או ברא דמלכא, לית תוהא, דיפקון מרגלאין בפתוריה, מליין סגולות, מליין נהורין. לבר נש אחרא, איהו תוהא. אמר ליה בריה אנת רעיא מהימנא. מתמן ואילך אימא אנת, דעלאין ותתאין נחתו למשמע מינה. אמר ליה, אשלים מלולך, אמר ליה, לא אית כעז למימר יתיר, אימא אנת עד זמנא אחרא.

אמר לו רועה הנאמן, (מלאך) אתה בשמים, אהוב אתה מרבונה, אין תמיהה בכל אותם דברים נכבדים שיצאו מפיה, שהרי מי שהוא מלך או בן המלך, אין תמיהה שיעלו מרגליות בשלחנו, מלאות סגלות, מלאות אורות. לאדם אחר זוהי תמיהה. אמר לו, ברוך אתה הרועה הנאמן, משם ואילך אמר אתה, שהרי עליונים ותחתונים ירדו לשמע ממך. אמר לו, השלם דבורך. אמר לו, אין כעת לומר יותר, אמר אתה עד פעם אחרת.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (קפ"ח ע"א) ◆

טקסט הזהר

פתח רעיא מהימנא, פקודא בְּתַר דָּא, לְקַדֵּשׁ אֶת הַחֹדֶשׁ. בְּגִין דְּסִיְהָרָא קִדִּישָׁא אִיהִי כְּלָה, דְּמִתְקַדֶּשֶׁת

תרגום לעברית

פתח הרועה הנאמן, מצוה אחר זו לקדש את החודש, משום שהכלה הקדושה היא כלה שמתקדשת על פי בית דין, שהוא גבורה, משום ששם לויים, שנאמר בהם וקדשת את הלויים. ואחר שנראית הלכנה שיאותו לאורה, מברך עליה: ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר במאמרו ברא שחקים, וברוח פיו כל צבאם. ובמי מתקדשת ומתברכת? בתפארת, משום שהיא עטרת תפארת לעמוסי בטן. (עד כאן רעיא מהימנא)

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.